

Handilsskúlanæmingar á oljunámsferð í Skotlandi

Svarta gullið

Olja – ofta nevnd »svarta gullið« – er vanligt samrøðuevni við døgurðaborðið kring landið í dag. Summi ivast, um hetta gull finst í »føroysku« undirgrundini, og um tað finst, iðan hvat so?

Forsætisráðharrin Poul Nyrup Rasmussen segði í Degi og viku hósdagin 3. nov. 1994, at hann trúði uppá, at gull, ið frá hava lagt til okkara, liggur í einum heyggi á Oyri. Tó vildi Poul Nyrup ikki fara eftir gullinum til okkara. Sögan um hetta gull er tó bert ein søgn, men tað er ein »forsøgn«, ið sigur, at olja er í undirgrund »okkara«. Tá talan er um hetta gull, eru grannarnir hjá frum (bretar) ikki so gávumildir. Tann brennandi spurningurin er so bara: Fer forsætisráðharrin at hjálpa okkum at fáa hetta gull frá bretum?

Dreymurin um olju er ein guldreymur í Føroyum. Summi ynskja ikki olju í undirgrundini vegna ótta fyri oljudálking, men peningin, sum oljan kann bera við sær, ynskja tó tey flestu. Onkur er ivasamur, um oljan fer at leggja pengar eftir seg í Føroyum, ella um tað bert verða oljufeløgini, ið fara at »skovla« pening inn.

Hvussu nógvar arbeiði, oljan kann skapa í Føroyum, er tó heilt upp til landsins leiðslu, men eitt er vist, tíðarskeiðið, tá møguleikin er størstur at fáa arbeiðsskapandi tiltøk, er fyrireikingartíðin til oljuna. Ein kann hyggja at Sullom

Voe í Hetlandi. Meðan oljudepilin varð bygdur í Sullom Voe, arbeiðdu upp ímóti 5.000 fólk við hesum risatiltaki. Nú Sullom Voe er í fullum blóma, arbeiða einans 500 fólk í sambandi við oljudepilin.

Um hugt verður at myndini, sæst at á 1. stigi (tey fyrstu 6 árin á myndini) er tað bert útreiðsla hjá teimum, ið keypa rættin til at bora eftir olju. Tað er her, at føroyingar í ein vissa mun mugu

bjóða seg fram, tí her er talan um nógvar byggi-arbeiði og annað arbeiði, ið føroyingar eru dugnaligir til. Tá farið verður undir 2. stig, er stóðan eitt sindur annarleiðis, her er tað, at sjálv oljan kemur upp, og er tað á hesum stóði, Sull-

om Voe virkar nú. Her kunnu vit ikki vænta tað nógva arbeiðið til føroyingar, um ikki teir hava verið uttanlands og fingið sær serstakan kunnsleika. Tó kann sigast, at á hesum báðum stigum kunna føroyingar fegnast um tey nógvu ferðandi oljufólkini, ið væntandi fara at koma til landið.

Aftur her kann verða hugt suður til Hetlands. Í floghavnini í Hetlandi er ferðafólkatalið vaksið við 67%, og er tað ikki óhugsandi, at ferðingin um Vága Floghavn fer at hava somu gongd. Hotellini kunnu eisini vinna nóg av oljuvinnuni, og um handlarnir bera seg rætt at, kunnu teir eisini vera við í hesi vinnu.

Nú hava vit víst á nøkur øki, har føroyingar kunnu vinna sær pening innan oljuvinnuna. Um dreymurin gerst veruleiki veldst um hvussu samráðingarnar við bretar fara at ganga, og í hvønn mun landsstýrið fer at samráðast við áhuga oljufeløg.

Á sínari 2. daga vitjan segði Poul Nyrup, at hann í framtíðini fór at samráðast út frá teirri mynd, hann gjørdi sær av føroyingum, heldur enn út frá hagtølum og grafum. Í hvønn mun Poul Nyrup kann ávirka samráðingarnar við bretar er óvist, men eitt er vist, um bretar fáa síni ynski ígjøgnum viðvíkjandi undirgrundini, eru størstu vónirnar um oljuvinnu í Føroyum slóknaðar.

Framtíðar oljuvinna í Føroyum

Í oktober mánaða í ár vóru 14 næmingar á Handilsskúlanum í Havn á námsferð í Skotlandi. Uppgáva teirra var at kanna oljuvinnuna í Skotlandi við eini framtíðar oljuvinnu í Føroyum fyri eygað.

Næmingarnir vóru: Heidi Davidsen, Johanna Durhuus, Rúni Hansen, Ey-vind Hansen, Harriet Hjelm, Sólrún Jacobsen, Jákup Jacobsen, Hans Jákup Johansen, Sissal Kristiansen, Henning Nicodemussen, Bo Niemenen, Anna Maria (Mia) Petersen, Valborg Simonsen og Anni Sørensen.

Lærari var Klæmint Olsen. Bilførari á ferðini var Brandur Fríðmundson. Á myndini eru flestu av næmingunum. Mynd kalmar